

192. Amorul de pe peron

Radu Dan Alexandru

AMORUL DE PE PERON

Iubirea de sub umbrelă
Mă așteaptă, pe peron,
Și uite vin suflecat la ea,
Să îi dau sărutarea mea

Și plăpîndă ca o viorea,
Și albă precum o stea,
Mă trage într-un colț, undeva
Și-mi dă sub umbrelă, sărutarea,

"Vai! ce dulce ți-e gurița,
Precum mierea de albină,
Vai! e siropoasă ca o cireasă,
Și gustoasă e ca o căpșună,

Mă îmbii să nu mai plec,
Să stau cu tine în gară,
Și sub ploaia de afară,
Să nu mai desfac umbrelă,"

Eu îi zic așa într-o doară
"Că sub a ta umbrelă
Ploaia numai bate în noi,
Și putem fii amîndoi"

Ea-mi zice entuziasmată,
" Vii cu mine de eu plec,"
Eu îi spui așa deodată:
"Merg cu dumneata o haltă,"

Ea-mi zîmbește tot mai șagalnic,
Și în tren apucă să urc,
Și de al său înduioșat farmec,
Uit unde eram nevoit să mă rup.

Și ajung să îi dau amorul,
Chiar sub ochii tuturor
Dar cînd din tren eu cobor,
O așteaptă un ins în mîini cu flori...ce și el e călător.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI

23.11.2020.

'SIMȚIREA UNUI VISĂTOR''

Radu Dan Alexandru''Alias''-MISTERUL POEZIEI.